

É L M É N Y B E S Z Á M O L Ó

az Ezüstnet Egyesület VÁC városában tett látogatásáról

Ragyogó napsütéses nap ragyogott ránk **április 12-én**, (csütörtök reggelén). Várakozásainkat túlszárnyalva, 30 fővel (néhány kerületi 60+ taggal) indultunk útnak a Nyugati pályaudvarról, az új vonatban kényelmesen elhelyezkedve.

10 órára érkeztünk Vácra, ahol a szépen felújított **Vasútállomás** előtt várta csapatunkat idegenvezetőnk: **Sebők Pálné (Ani)**. Vezetésével megismerhettük a város történetén túl a főbb nevezetességeket. Lenyűgözve hallgattuk, és néztük meg vele az 1000 éves barokk város, Vác főbb látnivalóit. A 2 és félóra séta, amit vele töltöttünk valamennyiünk számára maradandó emlékként marad meg.

A csoportkép készítését, és a vadcserezsnyefák virágzásának csodáját követően először a **Rókus kápolnára** vetettünk rövid pillantást, amit a város közadakozásból építtetett az 1730-as pestisjárvány elmúltának emlékére.

A Széchenyi utcán tovább haladva az **Evangélikus templom** szürke - 100 db - öntöttvasból készült toronysisakját csodáltuk meg, ami a maga nemében egyedülálló ipartörténeti emlék és szép fényével vonzotta tekintetünket. A város Fő terére érve **Március 15. tér** megtudhattuk, hogy jelentős munkálatok folytak itt az elmúlt évek alatt, és a kis barokk háromszög alakú teret (mely korábban piacként is funkcionált) jelentős mértékben kibővítették, ami

élhetőbb teret biztosít a városban pihenni vágyó látogatók részére. Utunkat a Káptalan utcában folytattuk a barokk épületek között, rövid időre megállva a Makovecz Imre által tervezett piac előtt is. A **Kossuth téren** a régi közkúton túl a Vác nevét adó remete szobrot (Koprás Sándor) alkotását néztük meg, de mint azt már több városunkban is tapasztaltuk, itt is több vélemény, legenda szól arról, hogy a város nevét kiről kapta.

A **Konstantin téren** a lenyűgöző méretű **Székesegyházat** csodáltuk meg. Tervezése, és az alapkő letétele még Eszterházy Károly Vác püspökének nevéhez fűződik 1759-ben, aki Egerben folytatta munkáját. Az újra tervezés - klasszicista stílusban - 1761-1770 között Isidore Canevale tervei alapján történt. 1772-ben Szűz Mária (a város védőszentje) és Szent Mihály tiszteletére szentelték fel. Az épület tetején látható szobrok Bechert József, helyi mester alkotásai: Szt. Pált, Szt. Pétert, Szűz Máriát, Szt. Józsefet, Szt. Pétert és Keresztelő Szt. Jánost ábrázolja, alapanyagukat a közeli Naszály hegység mészkövei adták.

Belső tere késő barokk stílusú, a szentély részben megmaradt bábos korlátja a reneszánsz kort idézi, Mátyás idejéből maradt fenn. Kupolafreskója és az oltárképe Maulbertsch alkotása. Idegenvezetőnk megosztotta velünk, azt a kevesek által felismert hibát az oltárképen, amit a mester a **Látogatásról** - (Vizitáció)

Mária látogatása Erzsébetnél – alkotása során vétett, ugyanis Erzsébetet nem ábrázolta terhesnek, holott ő már – a későbbi Keresztelő Szt. Jánossal előbbre járt terhességében, mint Mária.

A tér egyik oldalán ma is iskolákként működő épületek állnak, míg szemben a **Püspöki palota**, hatalmas védett kertjével. Utunkat a Szent Háromság teret (Szentháromság oszlop) érintve a Köztársaság útján folytattuk, visszatérve a Fő térre.

Itt a tér gyöngyszemét a volt **Domonkos rendi templom** – a XVIII. századba épült barokk, rokokó stílusban – csodálhattuk meg. Tovább haladva a Szent Mihály altemplom romjaira tekintettünk, majd a **Városházára**, ami a világi barokk legjelentősebb alkotása – 1736-1764 – között épült az egykori török fürdő helyére. A homlokzat tetején Juszticia, az igazság istenasszony, alatta a város címere látható, rajta Szűz Mária a város védőszentje.

Az épülettel szemben a **Siketek Országos Intézete** áll, ami két középkori épület egybeépítésével 1736-1741 nyerte el jelenlegi barokk stílusát, korábban püspöki rezidenciaként is működött, sőt ebben az épületben szállásolták el Mária Teréziát és családját az 1764-es váci látogatásukkor. Mellette a **Nagypréposti Palota** (a nagyprépost volt a püspök helyettese) a város legszebb barokk épületeinek egyike, jelenleg Egyházmegyei Gyűjtemény tekinthető itt meg.

A tér bécsi kapuján történő áthaladásunkat megelőzően a **Pannónia-házhoz** értünk, ami az elmúlt évszázadok alatt már minden volt, uradalmi épület, színház, mozi, a kőbányai sörgyár lerakatta, az Aranyszarvas Szálloda, jelenleg a Váci Művészeti Gyűjtemény otthona, az udvarban Vertel Andrea Vác városának ajándékozott ÉLETFÁ alkotása és kerámiaszobrainak állandó kiállítása volt megtekinthető.

Hosszasan sorolhatnám még látottakat és hallottakat, de az itt leírtaknál bővebben **június 07.-én** a BMK-ban Mohácsi Zsuzsától hallhatunk előadást.

Csapatunk elfáradva és kellően megéhezve az Eszterházy utcában található Aréna étterem felé gyorsította fel lépteit, ahol meleg tarhonya leves, szépen feldíszített asztal és készséges pincérek fogadtak bennünket. Az ebédet követően a tavasz színpompájában elvarázsló volt a Duna korzó, és a kávézóban édesség iránti igényeink is orvoslásra találtak. Pihenőnket újabb tervezett program követte.

14 óra előtt pár perccel indult a városnéző **DOTTÓ** autóbusz, amivel a város két szélső pontja is megtekinthetővé vált, így a fegyház épületén túl láthattuk a **Diadalívet**, az ország egyetlen ilyen építményét, amit Migazzi Kristóf püspök építtetett 1764-ben Mária Terézia látogatásának tiszteletére. A hagyomány szerint, amikor a királynő megtudta, hogy a Diadalív mindössze öt hónap alatt épült fel, nem mert áthajtani alatta, hanem kiszállt és gyalog ment el mellette. A Kisvác felé eső oldalon Mária Terézia és Ferenc császár mellképe, a város felé baloldalon Ferdinánd és Miksa főherceg, jobb oldalán pedig II. József és II. Lipót képe látható.

A város másik felén, a **Gombás-patak hídján** haladtunk át, ami országosan egyedülálló műemlékünk, az egyetlen ma is álló barokk kőhíd hazánkban. 1753-1757 között Althann Mihály Károly püspök megbízására készült, különlegességét jelentő szobrai jórészt a már megismert helyi mester Bechert József készítette. A szobrok: Kamillust, Borbálát, Nepomuki Szt. Jánost, Péter és Pált, Venetianust és Júdás Tádét ábrázolják. A híd kétnyílású, egy mederpilléres szerkezetű boltozott híd.

A városnéző buszozást követően, ami nem jelentett kis erőpróbát az utak rázása miatt, elég korán, már $\frac{1}{2}$ 3 előtt mindenki tervezhette szabadidős programjait, vagy térhetett haza a 30 percenként induló vonattal.

Lejegyezte: Tóth Ágnes

